

«Ησυχίας καρποί»: το νέο βιβλίο του καθ. Γ. Μαντζαρίδη

/ [Πεμπτουσία](#)

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις της Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου το νέο βιβλίο του πολιού Ομότιμου Καθηγητή του Τμ. Θεολογίας του Α.Π.Θ., Γεωργίου Μαντζαρίδη. Το νέο πόνημα του ακάματου εργάτη της Θεολογίας μας φέρει τον τίτλο «Ησυχίας καρποί» και μέσα σε 10 συνολικά κείμενα περιγράφει τους πλούσιους και εύχymους καρπούς που κομίζει στον άνθρωπο η σπουδή στην ησυχαστική διδασκαλία της Ορθόδοξης Παράδοσης.

[img_20161129_001755](#)

Όπως σημειώνει ο Ηγούμενος της Μονής, Αρχιμ. Εφραίμ, στον Πρόλογο του βιβλίου, τον οποίο υπογράφει, «Η ησυχία κατά το Μ. Βασίλειο είναι η αρχή της καθάρσεως της ψυχής. Κανείς δεν μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του, να δει τα ελαττώματά του, τις αδυναμίες του, τις αμαρτίες του, ούτε να έχει μετάνοια, αν δεν ησυχάσει... Καρποί της ησυχίας είναι το θαύμα, η θεολογία, η υπέρ φύση ζωή, οι Άγιοι. Σε αυτούς αναφέρεται το νέο βιβλίο του σεβαστού και αγαπητού μας καθηγητού, το οποίο αποπνέει το άρωμα της ησυχαστικής παραδόσεως».

Κατά το συγγραφέα, η ησυχία είναι μια δυναμική κατάσταση, η οποία συνδέεται με την εσωτερική ενεργοποίηση του ανθρώπου και κορυφώνεται στη νήψη. Η ίδια κυοφορεί τη Θεολογία αλλά και τη γνώση του θείου θελήματος. Γι' αυτό και χαρακτηρίζει το σύνολο της εκκλησιαστικής ζωής, και ψηλαφείται λ.χ. στους βίους των αγίων ή στις εκδηλώσεις της εκκλησιαστικής τέχνης. Δεν αποτελεί κάποια συγκυριακή έκφραση του σώματος των πιστών, αλλά συνοψίζει το πεντόσταγμα της χριστιανικής διδασκαλίας.

Γι' αυτό και (παραδόξως, κατά το πολύβουο φρόνημα του κόσμου τούτου) οι άγιοι, οι οποίοι εκφράζουν με αυθεντικό τρόπο την κατά Θεόν ζωή του σώματος της Εκκλησίας, είναι άνθρωποι κοινωνικοί και ταυτόχρονα ησυχαστικοί. Ή, όπως εύστοχα επισημαίνει ο συγγραφέας, είναι άνθρωποι κατεξοχήν κοινωνικοί επειδή υπήρξαν αυθεντικά ησυχαστικοί! Όπως ακριβώς εξάλλου, η κοινωνικότητα του ανθρώπου με το Θεό και τους αγίους είναι κίβδηλη, αν δεν συνυπάρχει και δεν

συνυφαίνεται με την αγαπητική σχέση με τους συνανθρώπους.

Στα κείμενα του βιβλίου συναντάμε καταρχάς τη θεολογική θεμελίωση της αξίας της ησυχίας εντός του σώματος της σύνολης εκκλησιαστικής διδασκαλίας. Παρουσιάζονται οι ηθικές και εκκλησιολογικές προϋποθέσεις της κατά Θεόν ησυχίας και οι προοπτικές που αυτή διανοίγει για τον πιστό και το εκκλησιαστικό σώμα. Διαγράφονται οι σχέσεις της με επιμέρους πτυχές της χριστιανικής διδασκαλίας (τη βιβλική προσέγγιση, την καταφατική και αποφατική έκφραση του θεολογικού λόγου, την ακαδημαϊκή θεολογία κ.ά.) καθώς και ο τρόπος με τον οποίο κατανόησαν τον όρο μεγάλες μορφές της χριστιανικής Παράδοσης. Έτσι, από τις σελίδες του έργου, περνά ο βίος και ο λόγος σπουδαίων τηρητών της ησυχίας, αγίων και διδασκάλων της κατά Θεόν βιοτής (άγ. Γρηγόριος Παλαμάς, πατρο- Κοσμάς ο Αιτωλός, όσιος Παΐσιος Αγιορείτης, γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής, γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης και γέρ. Σωφρόνιος του Έσσεξ), για να φωτίσουν τις συντεταγμένες της συνάντησης με το Θεό μέσα από τους καρπούς της ησυχίας.

Οι «Ησυχίας καρποί» περιλαμβάνουν ακόμη κείμενα που αποδίδουν το πνεύμα της βαθύτερης και εσώτερης ησυχαστικής ματιάς στα πράγματα, όπως αυτό που διερευνά τη θέση των εικόνων και των θαυμάτων στην εκκλησιαστική ζωή, ή εκείνο που παρουσιάζει το νεκρό και άταφο Ιησού, ως τον Μεγάλο Ξένο, του οποίου το σώμα ζητά ο Ιωσήφ από Αριμαθαίας (από το γνωστό Ιδιόμελο της Μ. Παρασκευής).

Αξίζει να σημειωθεί ότι το εξώφυλλο του βιβλίου κοσμείται από μία μοναδική σύνθεση της συζύγου του συγγραφέα, κ. Καίτης Μαντζαρίδου, η οποία αναπαριστά με φύλλα δέντρων (!) την καλύβη στην οποία μόνασε ο Γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής.